

Jezus zei:

'De tijd is gekomen
dat de Mensenzoon
tot majesteit wordt verheven.
Werkelijk, Ik verzeker u,
als een graankorrel
niet in de aarde valt en sterft,
blijft het één graankorrel,
maar wanneer hij sterft
brengt hij veel vruchten voort.
Wie zich aan zijn leven vastklampt,
verliest het,
maar wie in deze wereld zijn leven loslaat,
behoudt het voor het eeuwige leven.
Wie Mij dient moet Mij volgen:
waar Ik ben zal ook mijn dienaar zijn,
en wie Mij dient
zal door de Vader geëerd worden.

Nu slaat de angst Mij om het hart.
Wat moet ik zeggen?
Vader, laat dit ogenblik aan Mij
voorbijgaan?
Maar hiervoor ben ik juist gekomen.
Laat nu zien hoe groot uw naam is, Vader.'
Toen klonk er een stem uit de hemel:
'Ik heb mijn grootheid getoond
en ik zal mijn grootheid weer tonen.'

Johannes 12, 23-28

Marcus, Lucas en Matteüs schreven over
een mosterdzaadje, dat ontkiemt tot een
grote boom, waarin de vogels kunnen
nestelen. Johannes schrijft over een
graankorrel die veel vruchten draagt.

*Als een graankorrel niet in de aarde valt en
sterft, blijft het één graankorrel. Eén
graankorrel alleen. En alleen is maar alleen.
Die graankorrel betekent alleen iets voor
zichzelf. Wanneer een graankorrel sterft,
brengt hij veel vruchten voort. Eén korrel
wordt op die manier het begin van een
gemeenschap. Een prachtig beeld.*

Johannes legt het uit: *wie in deze wereld zijn
leven loslaat, behoudt het voor het eeuwig
leven. De evangelist heeft een negatief
beeld van 'de wereld'. Dat zijn de mensen
die Jezus niet aanvaardden: 'Het Woord was
in de wereld, de wereld is door Hem
ontstaan en toch kende de wereld Hem
niet. Hij kwam naar wat van Hem was, maar
wie van Hem waren hebben Hem niet
ontvangen.'* (Joh. 1, 10-11) Daarom is het zo
belangrijk het leven 'in de wereld' los te
laten. Wie dat doet, kiest er voor om te
leven naar 'het Woord' en het voorbeeld
van Jezus. Zo verwerft men 'eeuwig leven'.
Dat is leven zoals God het bedoeld heeft.
Dat 'eeuwig leven' is leven hier en nu en na
de dood. Op die manier toont God zijn
grootheid. Hij gunt ons dat leven en
bewaart voor ons dat leven. Dat heeft Hij
getoond in Jezus.

Een graankorrel die alleen blijft, kiest voor
zichzelf. Een graankorrel die in de aarde valt
en sterft brengt veel vruchten voort en is
bron van eeuwig leven.

Die vruchten gaan nog verder dan een
veelvoud van graankorrels. Die korrels

worden gemalen tot meel. Van dat meel
wordt brood gebakken. Brood speelt een
belangrijke rol in het leven van Jezus.

Op het Laatste Avondmaal heeft Jezus ons
een bijzonder teken nagelaten. Hij brak het
brood en Hij deelde het met zijn vrienden.
Delen is het tegengestelde van kiezen voor
zichzelf. Delen vraagt breken, loslaten, zoals
een graankorrel sterft in de aarde. Delen
wordt zo de aanzet om te leven in een
gemeenschap.

De graankorrel sterft in de aarde en brengt
veel vruchten voort, tot in het breken en
delen van brood. Wanneer mensen dat
doen, ook vandaag, worden zij als
gemeenschap het lichaam van Christus.

Is dat niet de betekenis van de eucharistie,
de viering van het eeuwig leven?

God,
Gij geeft leven,
eeuwig leven.

Gij geeft leven
aan de graankorrel
die in de aarde valt
en sterft.
Hij brengt veel vruchten voort.

Gij geeft leven
aan mensen
die brood breken en delen
en gemeenschap vormen.

Zo geeft Gij leven
aan ieder van ons,
als wij leven delen met elkaar,
eeuwig leven.

Dank U, God,
voor uw leven voor ons.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Zoals een graankorrel